

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.324/2025/14.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. október 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. január 14. napján kihirdetett 4.B.23/2024/104. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt2 II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtási fokozatát fogházra enyhíti.

A cég1 „fa.” vagyoni érdekelt vonatkozásában a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Igazgatósága által bü. szám1 alatt lefoglalt 103.859.472 (százhárommillió-nyolcszázötvenkilencezer-négyszázhetvenkettő) forint vonatkozásában a visszatartásra vonatkozó rendelkezést mellőzi, és e pénzüsszeget kiadni rendeli a felszámoló cím207 felszámoló biztos képviselő5) részére. Figyelmezteti az átvételre jogosultat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át, a lefoglalt pénzüsszeg az állam tulajdonába kerül.

A cég1 „fa.” vagyoni érdekeltet érintő zár alá vétel feloldására és annak visszatartására vonatkozó elsőfokú rendelkezést mellőzi. A zár alá vétel a vagyonek Kobzás biztosítását szolgálja azzal, hogy amennyiben a felszámoló a zár alá vételt hitelező igényként nyilvántartásba veszi, a zár alá vétel az eredeti vagyon tekintetében megszűnik.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett költségvetés csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont], 2 rendbeli társtettesként és folytatólagosan elkövetett hamis mangánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §), közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], Terhelt2 II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett költségvetés csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont], 2 rendbeli társtettesként és folytatólagosan elkövetett hamis mangánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §), közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű, VIII. rendű, IX. rendű és X. rendű vádlottakat közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], XV. rendű vádlottat 2 rendbeli közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és XVII. rendű vádlottat 3 rendbeli közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont].

[2] Ezért Terhelt1 I. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 3 év gazdasági társaság vezetői tisztségviseléstől, mint foglalkozástól eltiltásra, valamint 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, Terhelt2 II. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 3 év gazdasági társaság vezetői tisztségviseléstől, mint foglalkozástól eltiltásra, valamint 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, azzal, hogy a vádlottak a szabadságvesztés büntetésből fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók. III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű VIII. rendű és IX. rendű vádlottakat 2 évre, X. rendű vádlottat 1 évre, XV. rendű vádlottat 2 év 6 hónapra és XVII. rendű vádlottat 3 évre próbára bocsátotta.

[3] A cég1-vel szemben 399.485.628.- Ft erejéig vagyonekbezártást rendelt el, valamint a cég OTP Bank Nyrt-nél vezetett bankszámláján nyomozás során lefoglalt pénzüsszeg lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte részére azzal, hogy azt a Kft-vel szemben elrendelt vagyonekbezártás biztosítására visszatartja. A cég1-vel szemben a nyomozás során zár alá vett vevőköveteléseinek és gépjárműveinek vonatkozásában a zár alá vételt feloldotta és kiadni rendelte a cégnek azzal, hogy azokat a vagyonekbezártás biztosítására visszatartotta. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[4] Az ítélettel szemben az ügyészség kizárólag Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak terhére, a velük szemben kiszabott büntetések súlyosítása, valamint a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatása érdekében jelentett be fellebbezést. I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak és védőjük a kiszabott szabadságvesztés büntetés időtartamának enyhítése és a végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése érdekében éltek jogorvoslattal.

[5] III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű VIII. rendű és IX. rendű, X. rendű, XV. rendű és XVII. rendű vádlottakat érintően fellebbezést a jogosultak nem terjesztettek elő, az ítélet e vádlottakat érintően elsőfokon jogerőre emelkedett.

[6] Az ügyészség a fellebbezésében előadta, hogy a törvényszék részletesen számot adott arról, hogy I. és II. rendű vádlottak tekintetében az ügyészi mértékes indítványtól eltérően miért szabott ki jóval enyhébb büntetéseket, mely körben a vagyoni hátrány részbeni megtérítésére kiemelten is hivatkozott. Ugyanakkor a bűncselekmények elkövetésében a vádlottak központi, vezető szerepet játszottak, és az a körülmény, hogy az általuk megvalósított cselekmények eredményeként 534.868.790.- forint vagyoni hátrányt okoztak, majd részbeni megtérítésként utóbb 32 millió forintot megfizettek a büntetés kiszabása során nem eshet olyan súllyal a latba, hogy velük szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz, valamint a feltételes szabadságra bocsátásnál feles kedvezmény alkalmazására kerüljön sor. A törvényszék által a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseknek a mértéke nem áll arányban az elbírált cselekmények társadalomra veszélyességével, melyek kivételes esetben alkalmazható feltételes kedvezmény lehetővé tételével még inkább súlytalanná váltak. A vádlottak jöllehet büntetlen előéletűek, azonban az ügyvezetői tisztségek betöltése esetén ennek ténye önmagában e kedvezmény alkalmazását nem teszi lehetővé, valamint a vagyoni hátrány mintegy 6%-ának megtérítése sem nyújt erre megfelelő törvényi alapot. Az elsőfokú ítélet tényállásában írt vádlotti elkövetői magatartások a bünszövetség és az üzletszerűség megvalósulásának elemeit magukon hordozzák, melyek jelen esetben a törvény szerint minősítő körülményként nem nyertek értékelést, ugyanakkor a büntetés kiszabása körében figyelmen kívül nem maradhatnak. Ezen tények alapján az enyhítő szakasz alkalmazásának mellőzését és hosszabb tartalmú szabadságvesztés, ahhoz igazodó mértékű hosszabb tartalmú közügyektől eltiltás és foglalkozástól eltiltás kiszabását indítványozta. Fellebbezésében jelezte, hogy az ítéleti tényállás tagolásánál helyesbíteni szükséges a vádpont megjelölést, tényállásra.

[7] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.163/2025/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Előadta, hogy a törvényszék a tényállás alapján helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében a törvényszék a vádlottak tehrére és javára szóló bünteteskiszabási körülményeket túlnyomórészt felsorolta és részletesen értékelte, azonban a súlyosító körülmények között nem tüntette fel a kettőnél több bűncselekmény halmazatát, továbbá az enyhítő körülményeknek mindkét vádlott esetében túlzott jelentőséget tulajdonított. A fellebbező ügyész álláspontjával egyet értve, a fellebbezésben kifejtettek szerint a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések súlyosítását indítványozta.

[8] Védő fellebbezésében előadta, hogy mindkét vádlott a nyomozás kezdeti szakaszától kezdve megtettek minden tőlük telhető együttműködést a büntetőeljárás gyors lezárására, valamint közösen összesen 32 millió forint kártalanítást teljesítettek, és további 21.506.000.- Ft összeget kívánnak teljesíteni. Terhelt1 I. rendű vádlott város diszpolgárra, számos elismerést és díjat kapott a város életében kifejtett tevékenységeiért, valamint a karate sportágban hazai és nemzetköz szinten is elismert, több díjat is elnyert. Terhelt2 II. rendű vádlott Alapítvány keretei között karitatív tevékenységet végez, valamint aktívan részt vesz az városi Római Katolikus Plébánia munkájában. Mindkét vádlott rendezett életvezetésű

személy, összeütközésbe a törvénnyel jelen ügyön kívül nem kerültek. Mindezért a vádlottak vonatkozásában a büntetés enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte. A védő egyúttal indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálja el.

[9] Az ítéltábla a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdésére figyelemmel, a védői indítványra tekintettel nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyészség nem kívánt részt venni. A nyilvános ülésen a védő fellebbezésében foglaltakat fenntartva előadta, hogy időközben a vádlottak az okozott költségvetési hátrány csökkentése érdekében további 21.056.000.- forintot ügyvédi letétbe helyeztek, mely összegnek a NAV büntügyi letéti számlára történő átutalása folyamatban van. Terhelt1 I. rendű vádlott utolsó szó jogán előadta, hogy egyfajta kényszerhelyezett miatt követte el a bűncselekményt, melyet már megbánt, továbbá hangsúlyozta város közéletében vállalt aktív szerepét. Terhelt2 II. rendű vádlott utolsó szó jogán előadta, hogy daganatos betegségben szenved, kezeléseken vett részt, tagja ezen betegeségeken szenvedőknek segítséget nyújtó alapítványnak, továbbá az idős szüleiről egyedül gondoskodik, és a bűncselekmény elkövetését megbánta.

[10] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a korlátozott felülbírálatra figyelemmel a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdésében foglaltak szerint bírálta felül. Mindez azt jelenti, hogy a bejelentett jogorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján jelentették be, mértékes a fellebbezés, ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően.

[11] A Be. 590. § rendelkezésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik az úgynevezett szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre abban az esetben, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is [Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pont]. Értelemszerűen a szankciós fellebbezésnek a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél a büntetésekre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetőek meg.

[12] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a korlátozott felülbírálatra tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a mértékes fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[13] Az ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást perrendszerűen folytatta le, nem vétett úgynevezett abszolút, az elsőfokú bíróság ítéletének szükségszerűen hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést [Be. 607. § (1) bekezdés, Be. 608. § (1) bekezdés] és nem észlelt az előzőekben fel nem sorolt olyan eljárási szabálysértést, amely lényeges hatással lett volna az eljárás folytatására, a

bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére vagy a büntetés kiszabására. [Be. 590. § (5a) bekezdés].

[14] Kizárólag a kiszabott büntetés végett bejelentett fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláskötöttség teljes, de a BED2019. B. 20. döntés szerint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet [Be. 453. § (1) és (6) bekezdés, 583. § (3) bekezdés a) pont, 590. § (3) bekezdés].

[15] A tényálláshoz kötöttség ugyan teljes, azonban a közhitelesség és a valóságghűség érdekében a nyilvánvaló elírási hibák módosítása nem mellőzhető. Az ítéltábla ezért - az ügyészégi fellebbezésben írtakkal egyet értve - az elsőfokú ítélet tényállásának tagolásában elírás folytán vádpontként történő hivatkozást helyesbítette akként, hogy a [76], [80], [87], [93], [107], [114], [121], [127], [134], [142], [148] és [157] bekezdésben a vádpont helyett „tényállás” megjelölés a helytálló.

[16] Miként az ítéltábla utalt rá a (történeti) tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta, a határozatát az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásra alapította a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Az ítéltábla megállapította, hogy az irányadó tényállásban az elsőfokú bíróságnak a vádlottak bűnösségére levont következtetése törvényes és a vádlottak cselekményének jogi minősítése is helytálló [Be. 590. § (5) bekezdés c) pont].

[17] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokon eljáró bíróság alapvetően helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, az kisebb kiegészítésre szorul. További súlyosító körülményként értékelendő mindkét vádlott esetében a többszörös halmazat, valamint a társas elkövetés súlyosabb formája, a bünszövetségben történő elkövetés (56/2007. Bk. vélemény III/6. és III/12. pont). Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában további enyhítő körülményként értékelendő a vádlott megromlott egészségi állapota, a szülei eltartásáról egyedül gondoskodik és a köz javára ellenszolgáltatás nélkül végzett tevékenysége (56/2007. Bk. vélemény II/4., II/5., II/12).

[18] A törvényszék a büntetés kiszabási körülményeket összevetve a büntetés kiszabás egyéb elveivel, a súlyuknak megfelelően értékelte, és helytállóan alkalmazott enyhítő szakaszt a büntetés kiszabása során, és rendelkezett a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének fele részében történő megállapításáról. A büntetést a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is. Továbbá a büntetés kiszabása során az ítéletnek közvetítenie kell azt az üzenetet is, hogy az a bűnelkövető, aki megbánó magatartását a beismerő vallomáson túl feltáró jellegű vallomással is kifejezésre juttatja - mely vallomás kiemelkedő szerepet játszik az ügy felderítésében -, érdemes arra, hogy a bíróság ezen együttműködési törekvését a

kiszabott büntetésben is értékelje. Ezért az ítéltábla nem tartotta indokoltnak a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések további súlyosítását, illetve Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a feltárt további enyhítő körülményre a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján lehetőséget látott arra, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, fogház végrehajtási fokozatban határozza meg. Ugyanakkor a törvényszék által feltárt súlyosító körülményekre és az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára az ítéltábla nem látott lehetőséget a kiszabott büntetések mértékének enyhítésére sem.

[19] Az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen döntött a lefoglalt bűnjelekről. Ugyanakkor az ítéltábla észlelte, hogy a cég1 bankszámlája vonatkozásában elrendelt lefoglalás esetében nincs helye a Be. 323. § (1) bekezdés alkalmazásának. Ezen törvényi hely értelmében a *terheltnek* kiadandó dolgot a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonelkobzás vagy bűnügyi költség biztosítására vissza lehet tartani. A cég1-vel szemben a törvényszék helytállóan rendelt el vagyonelkobzást, ugyanakkor a cég jelen eljárásban a Be. 57. § (1) bekezdés b) pontja alapján *vagyoni érdekelt* és nem terhelt. A céggel, mint jogi személlyel szemben az ügyészség a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 2. § és 13. § alapján sem a vádiratban, sem a bírósági eljárás során nem indítványozta ezen törvény 3. § szerinti intézkedés alkalmazását, ezért a cég továbbra is vagyoni érdekeltnek tekinthető. Ezért a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú ítéletnek a lefoglalt dolog visszatartásra vonatkozó rendelkezést, azzal, hogy a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján figyelemzettette az időközben felszámolás alá került cég felszámolóját annak átvételére, illetve ennek elmulasztása következményére.

[20] Az elsőfokú ítélet cég1 vonatkozásában a vagyonelkobzás érdekében elrendelt zár alá vételt feloldó rendelkezése helyesbítendő, mivel a céggel szemben vagyonelkobzás elrendelésére sor került, ezért a kényszerintézkedés megszüntetése a Be. 331. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem indokolt, mivel annak indoka továbbra is változatlanul fennáll, figyelemmel a Be. 332. § (3) bekezdés, valamint a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 79/C. § rendelkezésére.

[21] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja, illetve 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság ítéletéhez képest, ezért határozata ellen a Be. 615. § (1), (2) bekezdésre figyelemmel másodfellebbezésnek nincs helye.

Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura sk.
a tanács elnöke

Dr. Sörös László sk.
előadó bíró

Dr. Toma Attila sk.
bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 4.B.23/2024/104. számú ítélete a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak vonatkozásában a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. október 01.

Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura sk.
tanácselnök